

Empeltar-se al Priorat

Els irlandesos Joan & John Gallagher obren un apartament a Falset des d'on fan d'ambaixadors de tots els atractius de la regió de vins

Joan & John Gallagher. | Michael Mawson.

"They never complain" diuen Joan & John Gallagher dels habitants del Priorat. Recorden les conseqüències dels temporals Glòria i Filomena de l'any 2020 i com els pagesos van fer front amb una dignitat admirable al desastre. Els defineixen amb paraules com resiliència, passió, respecte, positivitat i humilitat. S'embadaleixen contemplant els costers de vinya vella que avui es tornen a llaurar amb mules i ho comparteixen amb admiració a les xarxes socials. És ben cert que moltes vegades els millors ambaixadors d'una regió han de venir de fora. **Joan & John Gallagher** són originaris de l'oest d'Irlanda, però des de 2001 viuen a Catalunya. Primer ho van fer a Sitges, amb els seus quatre fills, i ara, ja sols, en una casa amb vistes a ceps esforçats, a Bellmunt del Priorat.

Posta de sol a la vinya. Foto: Twitter @priorathotel

A finals de 2021 i després de molts contratemps, van estrenar un hotel-boutique al centre de Falset: **Priorat Ap(art)hotel**. Han reconvertit l'antiga lleteria de Cal Maleno en un allotjament modern i amable, que respira història, gust i confort. La pedra de les parets és amarada d'art i les prestatgeries són plenes de llibres. A la recepció, una aclucada d'ulls als autors locals. Encara intacte, sobre un reguitzell de revistes de viatge, reposa l'última novetat editorial del periodista falsetà, Toni Orensanz, "Com vas perdre el braç, Balchowsky?". I a l'entrada als apartaments una cronologia que reivindica la memòria històrica de l'espai; un gest valuós cap a la família Bes, ramadera, que va regentar en aquest mateix espai la carnisseria, fins el 1940, i la lleteria, fins el 1980.

Vins i formatges des del terrat. Foto: Twitter @priorathotel

"Walking is a massage for the soul", han escrit en alguna ocasió al compte de Twitter de Priorat Ap(art)hotel. I és ben bé que aquesta pràctica, la de caminar i perdre's entre camins i corriols de la comarca, és una de les coses que més els fascina del Priorat. Estar en contacte permanent amb la natura, observant, contemplant, convivint amb el silenci, en simbiosi amb el paisatge modelat per la mà de l'home. Practiquen el senderisme per energitzar-se, per mimetitzar-se amb la natura, perquè és afició, però no amaguen que els ajuda a mantenir també la forma física. **"Així compensem els vins que bevem"**, diu somrient Joan Gallagher. Notes de música irlandesa de fons, el foc a terra encès, conversa sincera a casa seva, sobre la seva perspectiva personalíssima de la terra que habiten. Paraules que sempre expressen des de l'entusiasme: **"Ens agrada el vi, el Priorat per fer-hi caminades, i vam creure que Falset era un bon lloc per obrir uns apartaments, tot i que al principi vam pensar en un hotel"**. La demolició i la reconstrucció al número 25 del carrer de Baix va començar fa més de tres anys. N'havien previst dos d'obres, però finalment amb la pandèmia tot va anar més lent.

Saló de l'àtic des de la finestra. Foto: Michael Mawson.

Dormitori. Foto: Michael Mawson.

El resultat final és un edifici esvelt amb cinc estudis i un loft. Noms d'artistes catalans i irlandesos per a cada espai, amb decoració diferenciada, que demostra una vegada més el vincle dels Gallagher amb el món de l'art. **"Rothko is my favorite"**, adverteix ell. **"Fa més de 40 anys que està interessat en el món de l'art i hem arribat a reunir més de 100 obres contemporànies; és una col·lecció eclèctica"**, dirà Joan. El soterrani és una sala diàfana anomenada Cal Maleno que manté els arcs originals i un sostre de volta catalana. Està clarament pensat per celebrar-hi esdeveniments; després de les restriccions obligades del temps de pandèmia, ara comencen a valorar opcions. No els falten idees, com la d'un "honesty bar" que van descobrir a Connemara a County Galway (Irlanda), un bar de vins amb ampelles de la DOQ Priorat i DO Montsant, perquè els clients se serveixin copes quan els vingui de gust. Mark Twain va dir que "honesty is the best of all lost arts". **"L'edifici té més de 200 anys i el gruix de les parets antigues fa que el senyal telefònic sigui feble"**, es lamenten. Però precisament l'atractiu de l'immoble són aquests murs, la conservació i posada en valor de la pedra amb gust i sofisticació. Murs que acullen i on la vista es perd. L'escalf de ser a dins i de mirar vidre a través. D'endevinar la silueta de l'edifici de la Cooperativa Falset Marçà al fons o d'entretenir-se a contemplar i entendre el per què de cada peça d'art que penja de la paret. **"Sempre que viatjo em fixo en els llençols i en les tovalloles. Vam dissenyar unes habitacions on ens agradaria quedar-nos-hi a dormir a nosaltres. Tota la vida he pensat, per altra banda, què en faria dels objectes i de les peces d'art que col·leccionàvem i ara són on han de ser. Tenim un espai per exposar-les i per compartir-les amb els visitants"**, se sincera Joan Gallagher. En un **Tweet**, explica: **"The old singer sewing Machine sits in pride of place. Maria Aragonés Cabré, the original owner of the building, spend many hours on it after her work in the dairy"**. Més homenatges.

Zona bar. Foto: Michael Mawson.

Encara no porten mig any oberts, però no han deixat de rebre clients i molts d'ells d'internacionals. De Suècia, Anglaterra, EUA, Nova Zelanda i d'Irlanda... Fan d'ambaixadors del silenci i de la màgia d'una comarca per on el temps hi passa lentament, del seu paisatge humà i de les muntanyes mediterrànies que els donen confort i calma. Expliquen les bondats dels vins que tasten, de les cases de menjar populars i de les de gamma més alta, i coneixen tots els contorns d'una regió petita però immensa en possibilitats: **"A l'estiu, un lloc fabulós per anar-hi amb la família és el pantà dels Guiamets. A la primavera i a la tardor, ens agrada anar als tollets de Capçanes. Seiem en una terrassa d'un bar a Coldejou, i hi podem veure el mar. Ara hem vist que a Prades hi ha un centre astronòmic que hem de visitar per poder recomanar després; és que els cels al Priorat són molt nets"**. Vibren mentre comparteixen les seves descobertes i contagien l'interlocutor de ganes de submergir-se al Priorat. Fan vida familiar i teixeixen complicitats fins allà on cal amb el client de l'aparthotel. Ja pensen en projectes futurs. Un allotjament de turisme rural a Marçà al bell mig d'una finca de 5 hectàrees on hi tenen vinya i també oliveres. **"Estem fent vi, també. I l'etiqueta és de l'artista irlandès, Mark Redden"**, avança John Gallagher. El comparteixen. Hi ha l'emoció de qui crea amb la complicitat dels enòlegs que interpreten bé el Priorat. El vi viatjarà al restaurant d'un bon amic d'Irlanda. El Priorat s'exporta a través de persones nouvingudes que també volen viure de i amb la terra. Que la regeneren i li donen valor. **"We adore simple life"**, sospiren. I aquest coratge que ressalten dels autòctons i que els impressiona, ells també el tenen. **"Every week begin a new challenge"**, comenten. Persones vitals que la regió mereix per seguir-se preservant i comunicant.